

“Wat was dat dan voor iemand?”

“Hij was zestien, reed op een brommer en rookte – genoeg om de liefde te doen ontbranden. Ik zat toen midden in het bloosstadium. Bij alles wat in de verste verte met seks te maken had liep ik rood aan, al ging het bij wijze van spreken maar over de paarrituelen van het vee. Op zomaar een avond in de Dordogne zat ik aan tafel te blozen en na het eten ging ik buiten op de stenen trap naar de krekels zitten luisteren. Bertrand kwam bij me zitten. Ik probeerde een gesprek aan te knopen, maar hij was niet zo'n prater. Daarom zaten we daar maar zo'n beetje te zitten, totdat hij opeens zei: 'Je bent heel knap als je bloost. Dan komen je jukbeenderen mooi uit.'”

Levenslessen met Isabel, Alyssa en ondergetekende

Een heel schokkende observatie, die ik nu met u ga delen: lees ik een boek, dan zie er een beeld bij. Isabel, hoofdpersoon in De biograaf van Alain de Botton leren we kennen in alle leeftijden. “..terwijl zijn boezemvriend, de artistieke Fransoos Jacques, de man was die ze begeerde.” Of iets later, volgens mij werkt het zo dat binnen - pak hem beet - drie pagina's na de introductie van het personage men zijn keus heeft gemaakt. “Laviana (de moeder van Isabel) had derhalve haar aandacht gericht op Christopher, in de hoop een vonkje jaloezie te doen ontbranden.” Dochter, moeder, Christopher: Rory Gilmore had bij Laviana's niet-optimale samensmelting perfect geweest. Alleen, herinneren zich kenners van mijn werk (Bel me! Mail me!), ik niet val op Rory maar op Lorelei die mooier, entrepreneur-ish en vooral ingewikkelder is.

Ergens in de hersenpan moet er toen iemand met de vuist op tafel hebben geslagen (auw). Zo rond het einde van pagina 19 noteert Alain (maar met name Ardy Stegeman, de vertaler) dat 250 miljoen zaadcellen een baantje trokken, Isabel is er, tijd dringt. Ergens rond die tijd, moet Alyssa Milano opgedoken zijn. Uit de grijze massa. Vanwege de badpakfoto's. Het boek is volgens eigen zeggen een onderzoek naar de verborgen rol van biografische conventies in ons alomtegenwoordige maar zeer complexe tijdverdrijf: het begrijpen van andere mensen.

Ik houd het liever bij mezelf, zoals u gemerkt heeft aan de anecdotette¹ over de plaat en zijn verhaal. 'k Wou da'k er nog zoen had. Nou, misschien één. Ik was nog jong en eerlijkheidshalve niet zo mooi en verpoosde gestolen uurtjes graag met Arie, Jan en Bob ofwel de avonturenreeks in warenhuis of op jacht in Belgisch kanaal, vrachtschip op stille Zuidzee, in de onderste kooi lag Jan en mafte als een tijger, stuk sproetenspek en Amerikaanse kapitalistenzoon, knot koord: nuttig bij rauspartij, pillen brood, een roei met een crick en rellen in Panama (in pyjama, idealiter).

¹ Verkleinwoordvervoeging van Francofiële snit en herkomst. Vgl. amourette.

Omdat deze serie halve eeuwen geleden het levenslicht zag, zijn de gesponsor.. (oeps) gekozen vervoersmiddelen Buicks, Panhards of Lincolns. In een moment van onoplettendheid dacht ik aan een Lada Samara en toen zat ik d'r een week aan vast. Ik verzeker u: lang genoeg. Hoe? De schraapzucht van Jan? De raarheid van de capriolen resulteerde in dito vierwieler? Dat gelul over de Yank, zelfs zijn pyjama was nog van Amerikaans nylon (jij liever dan ik). Die alias-auto mocht allicht geen standaardauto zijn, zal het zoiets zijn? Veel glas, da's makkelijk bij het filmen en eentje reserve van de sloop (uh, of zoiets. Waar was ik).

Terug naar De Biograaf en 't is me d'r eentje. Op pagina 189 analyseert hij de r en de m in het handschrift van Isabel, om te concluderen dat deze geen logisch geheel vormen met elkaar. Isabel vult graag vragenlijsten in zoals je die in de Yes of de vriendin tegenkomt. Groen is haar favoriete kleur. Eten benadert ze ietwat esthetisch; inspirerend uitserveren en mooi opmaken. Maar een vitaminepil kauwt ze niet, vanwege ongeduld. "Isabel onderhield een prettige relatie met kip," terwijl we pagina's eerder vertrouwd werden met haar knipperlichtsituatie in pastauskwesties. Op haar vierde wil ze metselaar worden. Haar ideale man combineert Heathcliff en Vaclav Havel, maar zijn stem is die van meester Heskett. Het is een slecht idee met iemand naar bed te gaan als je niet de nodige intimiteiten hebt gezien, mooi en lelijk. Vloeken, neuspeuteren, dark side. Oh, dat getal is 9. In totaal welteverstaan; door de jaren heen. Ja, ook: 16 jaar. Ze prefereert een snel, carthatisch geweest en overlijdt bij voorkeur onverwacht en in haar slaap. Haar pyjama, als kleuter, is donkerblauw met plastic voetjes. Na het badden wordt ze erin gehesen en dwaalt ze in haar coconnetje door het huis. Behalve een gezellige herinnering een Proustiaans moment, beweert de verteller. Het allereerste aangeschafte album is Abba, ook toen al "The hits" geheten (op cassette). Het jaar erna experimenteert de dan veertienjarige Isabel met make-up, rokjes zo kort als een ceintuur en luistert naar Blondie's Heart of glass. Giovanni, Paasvakantie, aardbeien daiquiri en een kus. Haar parkeervaardigheid is uitstekend en de gang van 3 naar 4 groots (p 229). Ze heeft een vakantiebaantje als receptioniste in Deauville (aantal sterren? Hondenhok of bonbondoos?). Na foundation volgt rouge om haar jukbeenderen te accentueren (Crèmerouge of poeder? Met of zonder faceshaper? Spons of kwast?). Op de vraag "Wat ben je mooi," antwoordt ze, "wordt je hiervoor betaald?"

De biograaf

Dit machtige boek verhaalt over Isabel. Stamboom. Ouderlijk huis. De jeugd: het glas halfvol of halfleeg. Zusje, jonger en blonder dan zij: een aanwinst of een concurrent? Fotootjes van collegekids, voormalig vriendjes. Met tabelletjes wordt eerder geflikflooi inzichtelijk in beeld gebracht. Al op de derde pagina weet de lezer, na bespiegelingen over het vak van biograaf, dat dit niet over een Isabel gaat maar over *zijn* Isabel. Hoe het afloopt?

Ook echt zo'n spekkie voor mijn bekkie, deze Alain de Botton, die doorbrak met de Romantische school. Lang voor hyves of smoelboek, was op Tinternet de dichtende puber met evenveel Welt-schmerz als kohlpotlood mijn favoriete landingspage. En toen bestond dat woord niet eens. Nou jij weer.

De schrijver van dit werkje, misschien vermoedde u al iets, schreef eerder filosofische boeken en wil ook nog iets kwijt aan ons (voor degenen die het zonder spirituele lifecoach moeten stellen (grapje naar mezelf toe). Niet alleen kindertjes uit de jaren '70 lijken op elkaar; dat je je eerste vent (Andrew) eigenlijk helemaal anders had ingeschat; je moeder af en toe een sneer uitdeelt van hallo zég of dat je zusje soms een concurrent van je is; zou allemaal zomaar universeel kunnen zijn.

Van Vaclav Havel en de stem van de leraar weet ik dat in elk geval zeker.

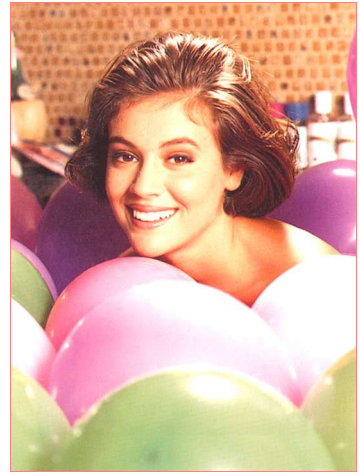
Tegelijk heeft de Botton een punt als hij biografieën vaak langdradig vindt, niet to the point of saai. Enerzijds zou het vak exclusiever moeten zijn: een biografie moet je verdienen. Er zijn meer dan voldoende bekende namen, wiens bekendheid eigenlijk toevallig is. De schrijver moet bovendien zeer verliefd zijn op zijn onderwerp en ik citeer de écht te vroeg overleden Boudewijn Büch "ik zou zijn haar even willen likken. Is dat raar?"

Ja, maar niet voor jou.

Wat die gemeenschappelijke ervaringen betreft: Alyssa Milano. Ik vertelde het laatst aan mezelf, toen ik een stukje liefdesbrief herinnerde: dé reclamemanier had geweest de puberende Robbert iets per brief mee te geven. Jij, afzender, bent dan een lichtelijk verlegen meisje dat ik van een vakantie ken. Prettig te weten dat de verkoop nog niet zo diep heeft ingegrepen in ons leven, dat zulks het geval zou zijn. Het telefoonnummer van mijn ex ben ik dus vergeten, terwijl ik dat toch echt wel vaak heb gedraaid². De naam van het paard van vage 15-jarige D. met de Annette Barlo-vibe daarvan weet ik nog wel de naam (Halewijn heet ie).

Alyssa zit voor velen van ons diep in het geheugen gebrand. Zelden is een onbeduidend sitcom-zusje prettiger uitgebot en nimmer deed iemand dat met zo'n goede timing. Het Internet, inderdaad, bleek in staat de bekendheid van het tengere dametje naar grote hoogtes te kunnen brengen. Wie dat aanstichtte, want niets gaat zomaar natuurlijk, is tot de dag van vandaag onbekend. Italië? De producent van de serie zelf, die zonder twijfel net in de howstuffworks-fase zat qua Internet? Of toch een sluwe zet van een van de vele vleesmeesters op het net, want er waren ook vier naaktfoto's die de zoekmachines al snel konden dromen. Waarom juist zij?

Een goed bewaard geheim.

² Meestal wel via de autotelefoon, ver-ekskuseert hij. Geen GSM natuurlijk en ach wat een goed geluid die had terwijl de dienstdoende 155 (sportpakket) ook al zo aangenaam was qua audio. Uit onderzoek is gebleken dat de slechtgeluidtolerantie toenam de laatste jaren. Oefening baart tolerantie, kunnen we die wetenschap niet zinvoller toepassen elders in de maatschappij?

Nadat ik het over de plaatjes in je hoofd, de biograaf en zijn Isabel die hij in kaart brengt als ware het een taxonomie door Herman Boerhaave zelf. Dat de biograaf zijn vak moet verstaan en misschien bedoelt Alain dat ook in de zin van de partner. Je moet toch elkaars obsessie zijn, vind ik altijd. De gemeenschappelijke ervaringen heb ik gehad; we zijn allemaal uniek en individueel maar gelukkig zijn er ook aanknopingspunten voor een praatje pot.

Omdat ik tegen alle lezers die dagelijks een burcht veroveren en een draak verslaan waarna de jonkvrouwe geschaakt en verorberd kan worden niet hoeft te praten over mijlpalen en geschiedschrijving, richt ik me tot rustiger publiek.

Bent u niet zo'n feestbeest. Is uw vriendenkring wat mat? Is uw baan zo gewoon?

(wordt het toch weer zo'n think like a grandmaster flash like a superstar stukje)

Bedenk ten eerste waar u goed in bent. Tja, anders mikt u op de verkeerde dingen. Niet zo'n prater, wel af en toe flink de pest in? Vechtsporten zijn intens, spannend en je kunt nog dagen last hebben van zo'n bloemkooloor. Dedain voor elke vrouw, altijd pech en wil er eigenlijk geen tijd voor vrijmaken? Ga voor de snelheidskick van autorace of alpineski. En wie weet lopen daar nog wat anderen rond die ook hoog visueel zijn, zoals de NLP dat noemt. De meeste gedeprimeerden hebben wat weinig pit en te stoethaspelige kennissen. Doe dingen die in uw biografie terug zijn te lezen (hoera! Alle puzzelstukjes van dit verhaal bij elkaar). Iets groots. Een studie, een bevestiging. Een bedrijf, waarvoor u hard moet lopen. Word eerste in uw sport, ook als het met oneerlijke middelen wordt bereikt. Vind de exclusiefste mutant, de kleinste club; maar doe het.

Pink! For girls!

En: zorg dat u dat bewust meemaakt. Fotografeer die blauwe plek. Zeur er langdurig over bij uw oude moedertje. Probeer met die crash de krant te halen of win eens door de regels te breken (want ik neem even aan dat u woekert met de middelmatigheid van uw talenten). Moeilijke vriendenkring? Dankzij het gegeven competitie kunt u ook met de sufste coach potatoe nog een mijlpaal verzinnen. Versla elkaar qua rolmopsfactor: de dansende rollades maken het winkelcentrum onveilig. Plezier verzekerd, alles in kannen en kruiken. De ervaring leert, dat winkelcentra daar nog blij mee zijn ook – met alles wat niet gemiddeld is, want dat is daar al zo veel. Neem tegelijk met diezelfde mevrouw Ulla die bellybuttonpiercing, aanbevelenswaardige optie voor de obisete medemens van de vrouwelijke kunne. Saai werk? Naast de logische optie van solliciteren, mag u van mij aannemen dat er met dwars gedrag, juist gedoseerd en kundig besmuikt vele mijlpalen bereikt kunnen worden. Lul iemand suf en hij vergeet waarom we hier zijn. Alweer draagvlak verzameld, ahum. Herhaal je mantra, de kapotte grammfoonplaat heet dat in de assertiviteit. Good girls go to heaven, u kent dat wel. Sterker nog:

ook negatieve gebeurtenissen kunnen mijlpalen zijn ...

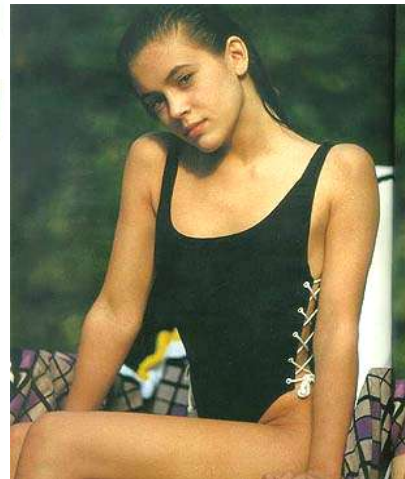
Scanned by the Midnight Post

ホヤホヤの
15歳

Scanned by the Midnight Post

GEORGE RIVEROZ
SHOOTING STILLS

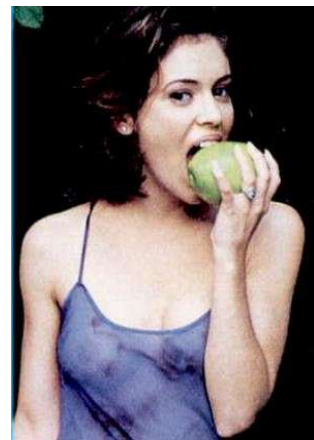
Scanned by the Midnight Post

アリッサ・ミラノ

アリッサ・ミラノ、15歳——
も女らしさがただよう年頃にな
秋の装いに心までしっとり染ま
いもさまざま……新作「われら
"妊娠"に直面する少女の役を
女優としても着実な成長を見せ

photo by Michael O'Connor
& Make-up: Kenneth Gonzales
Styling: Danny Flynn

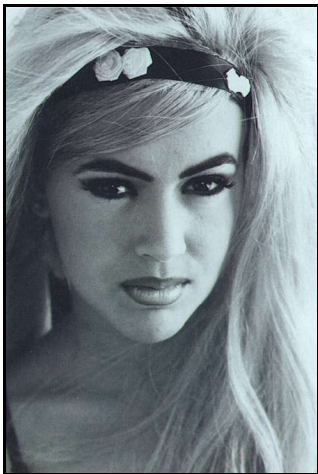

Scanned by the
Midnight Poster

(vraag het Alyssa en
d'r strandfoto's)

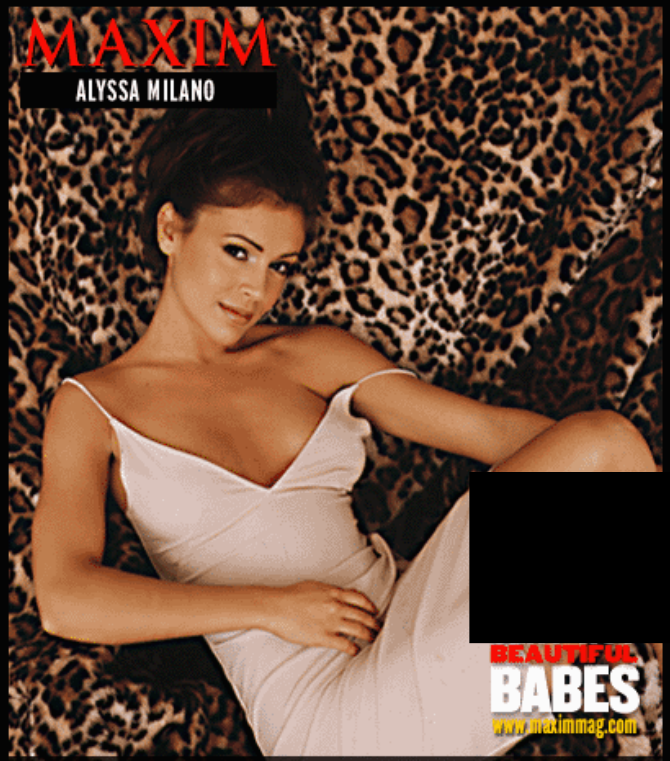

Alyssa Milano purren, staat dat daar niet?

MAXIM

Alyssa Milano

Photographed for Maxim by Andrew Eccles.
Copyright 1999, Dennis Maxim Inc. All Rights Reserved.

Photographed for Maxim by Andrew Eccles
Copyright 1998 Dennis Maxim Inc. - All Rights Reserved